

at nu saa godt som alle ere enige om at prise denne Lov og sige, at den har haft en velsignelsesrig Virksomhed. I Parentes maa jeg maaske bemærke, at jeg vil haabe, det skal gaa paa samme Maade, hvis vi gennemføre disse 4 kirkelige Lovforslag, som vi i disse Dage behandle, saa at det, selv om der nu fra mange Sider rejses en stærk Modstand imod dem, skal vise sig, at naar der er gaaet en lille Menneskealder, vil man indrømme, at den Modstand, der er rejst imod dem ved Forelæggelsen, var ikke vel begrundet.

Det foreliggende Lovforslag om Valgmenigheder er jo ikke nyt fra Ende til anden. Det er hovedsagelig de gamle Bestemmelser, som her ere trykte op med nogle Tilføjelser og Udvidelser. Udvalget finder det rimeligt og rigtigt i Stedet for at give Tilføjelse til Lovene om Valgmenigheder af 1868 og 1873 at samle det hele i eet Lovforslag. Man maa jo erindre, at den Gang vi fik Valgmenighedsloven af 1868, stod man ganske uden Kendskab til dette Forhold, saa at en stor Del Bestemmelser ere overladte til Kirkeministeren. Loven er siden bleven suppleret med forskellige Ministerskrivelser og Cirkulærer, men alt dette søges nu her samlet til eet. Den væsentligste Forbedring fra Tilstandene, som de ere nu for Tiden, er den, at efter Lovforslaget her skulle Valgmenigheder kunne dannes uden at have Forpligtelse til at skaffe sig egen Kirkebygning eller Bedesal, at Valgmenigheder kunne dannes med Ret til at bruge Sognets Kirke. Det er efter min Mening en meget god Udvidelse af den Ret, som Valgmenigheder hidtil have haft. Jeg tror, at det vil virke til, ikke blot at det bliver lettere at danne Valgmenigheder, men ogsaa, som der er talt om i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at det paa den anden Side vil blive lettere at opløse Valgmenigheder. Naar Forholdene ere saadanne, at Valgmenigheden ikke har den Eksistensberettigelse eller -betingelse, som den ved Dannelsen havde, er det godt, at ikke en Kirkebygning eller Bedesal lægger Hindringer i Vejen for dens Ophævelse. Den Ret, som her gives, synes jeg, vi maa være glade ved, navnlig hvis Lovforslaget om Menighedsraad bliver gennemført, hvorved Sognemenighederne faa stor Indflydelse paa Valget af Præsterne, idet det da vil være en Fornødenhed for Mindretallene at faa let Adgang til at danne Valgmenigheder.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de Ændringsforslag, som ere stillede

af Udvalget. Udvalgets Flertal, eller jeg vil hellere sige: det Flertal i Udvalget, som har samlet sig om en fælles Betænkning, har ikke særegne Ændringsforslag, men staar sammen med hele Udvalget om de Forslag, som det stiller. Jeg skal ikke omtale mange af dem, men kun de væsentligste. Som et af de væsentligste betragter jeg Ændringsforslag under Nr. 1. Lovforslaget har den Bestemmelse, at den Præst, som Valgmenigheden antager, foruden at opfylde de almindelige Betingelser for at blive Præst i Folkekirken, skal være fyldt 30 Aar. Udvalget har ikke ment, at det var nødvendigt at indsætte denne Bestemmelse om Alderen, men at det var nok, naar vedkommende opfyldte de almindelige Betingelser for at blive Præst i Folkekirken, og til disse høre ikke 30 Aars Alderen, der forlanges kun 25 Aars Alderen. — Som en anden væsentlig Ændring — skønt mange kunde maaske sige, at den er uvæsentlig — stiller Udvalget Ændringsforslag Nr. 17. Det foreslaas i Lovforslaget, at Kirkesangeren i en Valgmenighed skal føre Kommunion- og Tillysningsbog. At han skal føre Tillysningsbog, har Udvalget ikke noget imod, men Udvalget kan ikke finde det nødvendigt, at der føres Kommunionbog i en Valgmenighed. Nu for Tiden er det saaledes, at Kirkebetjenten i Sognemenigheden skal føre en Kommunionbog, hvori der indføres ikke blot Nådvergeæsternes Antal, men ogsaa deres Navne. Det volder paa mange Steder ikke saa lidt Besværlighed. Man indser heller ikke saa helt let Nyttens af det. Denne Bog føres jo ganske vist, som Loven byder, men man har ikke lagt Mærke til, at det har nogen Betydning, at Navnene blive indførte i Kommunionbogen, thi saa vidt jeg ved, bliver der aldrig set efter i Bogen, hvem der er gaaet til Alters, saa det maa anses for ret overflødig at indføre Navnene. At man nu skulde overføre denne gamle Bestemmelse til Valgmenighederne, finder Udvalget derfor ikke ret vel kan passere. Man foreslaar altsaa, at Ordet „Kommunionbog“ udgaar af Forslaget.

Jeg har saa kun at omtale Ændringerne under Nr. 22, 23 og 24. De ere stillede til § 27, hvor der er Tale om, hvorledes der skal forholdes, naar Stadfæstelsen tages tilbage for en Valgmenighed. Udvalget mener, at det vilde være rigtigt, at der, førend Stadfæstelsen tages tilbage, gives Meddelelse til Menighedens Bestyrelse derom, for at Bestyrelsen kan faa Lejlighed til at afgive en Erklæring,